NÉZŐPONT ■ **Isán István Csongor**

Turizmus, gazdaság, kultúra

Turizmus, gazdaság, kultúra, ez a három témakör érdekelte a francia nagykövetet a minapi látogatásán. Ezeket a témaköröket mi is szoktuk boncolgatni belső fórumokon, amikor a térség versenyképességéről, illetve kitörési pontjairól esik szó. Philippe Gustin azonban kissé más megközelítésből tekinti a dolgokat, mint az itt élők többsége.

A turizmusban nincs esélyünk a kiépített infrastruktúrával rendelkező vidékekkel szemben. Arra a szintre eljutni eurótízmilliók kellenek, és egy olyan ütemű fejlődés, amire errefelé nem nagyon volt példa. Ezért a nagykövet azt mondja, hogy inkább az ettől távol kerülni akarókat kellene megszólítsuk. Azokat, akik a csillagokat nem a szállodák neve mellett, hanem a fényszennyezéstől mentes nyári égen akarják számolni. Akik a saját elfelejtett gyökereikből akarnak valamit felfedezni, megérezni. Gustin úr szerint van egy eléggé jelentős ilyen réteg Franciaországban, ezeket lehetne megcélozni. Előnyünk az, hogy Európában vagyunk, tehát közel, kulturális értelemben is.

A nagykövet úr talán még közvetítene is ebben a dologban, csak kellene adni neki kidolgozott csomagokat, és aki ilyen csomagokat ad (vagy árul), annak kellene legyenek garanciái, hogy az ott leírtak teljesülnek a valóságban. Egyelőre sajnos csomagjaink alig, és garanciáink se nagyon vannak. A turisztikai fejlődés is szinkretikusan ment végbe: kicsit modern, kicsit népies, az étkeztetésben alapból az egyszerű és olcsó alapanyag a leggyakoribb, ami azt jelenti, hogy a helyi jellegzetességekkel nem nagyon lehet találkozni. Illetve ha találkozunk is, akkor nem helyi alapanyagból. Márpedig francia importtejre vagy importhúsra az említett turisták bizonyosan nem kíváncsiak.

A gazdaságban is kissé más a nagykövet elképzelése. Ő a francia tőkének nyitna utat a térségbe, bányaipar, faipar, ásványvíz, zöld energia, ezek a befektetési területek érdekelnék. Egyáltalán nem biztos azonban, hogy a befektetőket tárt karokkal várná a térség, attól tartva, hogy átrendezi a helyi viszonyokat egy nagyon erős befektetőcsoport jelenléte (és ez a félelem egyáltalán nem megalapozatlan). Befektetők nélkül azonban, csak helyi erőforrásokból biztosan nem lehet kiépíteni semmilyen jelentős helyi ipart, hiszen rengeteg pénzre és tudásalapra van szükség. Nem említve azt, hogy a helyi közösség több hangadója határozottan ellenzi az ipari és energetikai beruházásokat, attól is tartva, hogy a turizmusban lévő lehetőségekre káros hatással lennének.

A kultúra úgy tűnik, hogy egy olyan terület, amelyen egyszerűen lehetne együttműködni. Azonban ez a terület sem mentes az ellentmondásoktól. A helyi kultúra elég jelentős állami pénzforrásokat kap évente (több millió lejt), de még mindig nem tisztázódott, hogy mi a stratégiai cél ennek a pénznek az elköltésével. A népi hagyományos kultúra támogatása, annak érdekében, hogy az esetleges turisztikai célkitűzéseket is elősegítse, illetve az önazonosság megőrzésének valamilyen keretet adjon? Talán a magas kultúra segítése révén a térség hírnevének öregbítése az országos és a nemzetközi színtéren? A helyi közösségnek való szolgáltatás, lévén, hogy az ő adójukból van finanszírozva az egész? Netalán a helyi, kultúrából megélők tevékenységének támogatása, hogy ne maradjanak megélhetés nélkül? Vagy mindegyikből egy kicsi? Erre a kérdésre is nehéz olyan választ adni, ami nyomán nem alakul ki polgárháborús hangulat a közösségben.

A francia nagykövet a közösség ilyenfajta belső dilemmáiról valószínű elég keveset tud vagy sejt. A mi mindennapi életünket azonban alapvetően meghatározzák, és érzésem szerint negatívan is érintik. Át kell vágni a gordiuszi csomót.

Körkép

CSÍK

MAGYARORSZÁGI TÁMOGATÁSSAL ÉPÜL A SICULICIDIUM-KÁPOLNA MADÉFALVÁN

„Boldog az a nép, aki templomot tud építeni”

Magyarországi politikusok látogattak Madéfalvára, hogy erkölcsi és anyagi támogatásukról biztosítsák a helyi közösség kápolnaépítési tervét. A vendégek két régi címeres téglát adományoztak a kápolnaépítéshez, a jelképes gesztushoz a későbbiekben jelentős anyagi támogatás is társul. A tervek szerint jövőre készülne el a Siculicidium-kápolna, amelyet Szent Anna tiszteletére szentelnek majd fel.

Tamás Attila
tamas.attila@hargitanepe.ro

„Megszilárdítja” a Siculicidium-kápolna alapját a két címeres tégla. Jövőre avatnák fel

Budai Gyula, a magyar Vidékfejlesztési Minisztérium államtitkára és Jakab István, a Magyar Országgyűlés alelnöke látogatott pénteken Madéfalvára, akiket Magyar Ferenc, a Pro Agricultura Alapítvány ügyvezető elnöke kísért el. A látogatás célja a jelenleg épülő Siculicidium-kápolna erkölcsi és anyagi támogatása volt – a politikusok jelképesen két régi, Magyarország címerét ábrázoló téglát adományoztak a helyi egyházközösségnek. A téglák mellé várhatóan jelentős összegű anyagi támogatás is járul a későbbiekben, egy elbírálás alatt levő magyarországi pályázat révén. Emellett a kápolna építését Mátyás Gábor Madéfalváról elszármazott, jelenleg Zeteváralján tevékenykedő plébános, szentszéki tanácsos is támogatja, aki pénteken ünnepélyes szentmise keretében nyújtotta át az adományt a faluközösségnek.

– Boldog az a nép, aki tud ünnepelni, aki templomot tud építeni. Tegyük ezt hittel, reménnyel, hiszen a magyar és a székely nép mindig a hit és a remény embere volt és lesz. Reméljük, hogy az épülő kápolna megtelik majd ünneplő emberekkel – emelte ki prédikációjában Mátyás Gábor plébános.

Szentes Csaba polgármester köszöntőjében üdvözölte a támogató szándékot.

– Elégtétel a kápolna építése az őseink szellemi hagyatéka iránt, emellett további munkára ösztönöz minket. Építjük ma is a templomot tégláról téglára, ezáltal a közösséget is. Reméljük, hogy jövőre, a Siculicidium emlékévére, a madéfalvi vérengzés 250 éves évfordulójára elkészül a kápolna – fejezte ki az elöljáró, kitartást, erőt, hitet kívánva a madéfalviaknak és az őket támogatóknak.

Budai Gyula államtitkár elmondta, örömmel jöttek el együtt ünnepelni a madéfalviakkal, Jakab István, az Országgyűlés alelnöke pedig arra tért ki beszédében, hogy „ha figyelünk egymásra, ha emberséges, figyelő polgárai vagyunk a közösségnek, akkor nem éltünk hiába”.

A beszédeket követően a vendégeket megajándékozták: tariszn yát és székely „lájbit”, valamint egy Madéfalvát ábrázoló szőttest kaptak a magyarországi politikusok a madéfalvi elöljáróktól.

Az ünnepség zárásaként a vendégek egy-egy téglát falaztak be az épülő kápolnába, majd megkoszorúzták a Siculicidium emlékművet.

Az épülő Siculicidium-kápolna összértéke megközelítőleg 250 ezer euró, amelynek felét a benyújtott pályázat révén a magyar állam állja, a tervet Hargita Megye Tanácsa is támogatja.

Megújult a menasági néprajzi gyűjtemény

Daczó Katalin
daczo.katalin@hargitanepe.ro

Új sötétítő, festett bútor, színes hirdetőtábla készült többek között a Bethlen Gábor Alap 1,2 millió forintos – több mint 17 ezer lejes – támogatásából a menasági néprajzi gyűjtemény részére, és csaknem kétéves szünet után most ismét látogatható lett Alcsík egyik leggazdagabb néprajzi tárlata a valamikori menasági községháza megújult épületében. A több mint ezer darabból álló múzeumi gyűjtemény létrehozója és gondozója a Repülj Madár Egyesület, amely a vasárnap tartott avatóünnepségen rövid műsorral is köszöntötte a megjelenteket.

– Ez az ünnep tulajdonképpen 2003 őszén kezdődött – emlékezett vissza a múzeum egyik alapítója, Károly Veronka –, amikor az iskolában elkezdtük gyűjteni a tárgyakat, majd 2005. május 1-jén az első ünnepélyes megnyitóval folytatódott.

A pedagógus szerint az azóta eltelt időszakban jelentősen változott a menaságiak hozzáállása a korábban gyakran értéktelennek tartott eszközökhöz, használati tárgyakhoz, így szinte naponta történnek felajánlások, gazdagodik a gyűjtemény anyaga. Ezúttal megfelelő világítással ellátott, állandó helyre került a menasági hétköznapokat és ünnepeket, valamint a katonaéletet ábrázoló fotótárlat anyaga is.

Alcsík egyik leggazdagabb néprajzi gyűjteményével büszkélkedhet Csíkmenaság